

ĐƯỜNG ĐẾN CPAC

□ Nguyễn Bộ Hành

Trước khi nói đến chuyến đi dự đại hội của đảng cộng hoà họp tại Washington Hilton Hotel, lẽ dĩ nhiên là tại Washington DC ; tôi phải nói đến sự tình cờ đó !

Chả là tôi có vài người bạn họ hoạt động cho đảng cộng hoà từ bao lâu. Tôi không rõ ! Nhưng chắc chắn là từ ngày họ sang Hoa Kỳ, năm 75 đến nay. Anh em đến thăm tôi và rủ cùng đến dự đại hội cho biết. Theo lập luận của anh, chúng ta đã đến Hoa Kỳ gần được 11 năm.

Trong khoảng thập niên đó chúng ta đã làm, đã sống ; song chúng ta chưa hiểu rõ về những hoạt động chính trị của các đảng phái Hoa kỳ là một điều thiếu sót. Vì câu nói đó, tôi nhận lời đi, để có dịp quan sát cách thức sửa soạn triệu tập và sinh hoạt của đại hội ra sao ? Với tình cách học hỏi nhiều hơn.

Tôi có thời gian một tuần lễ để sửa soạn hành trình, tôi có mang điều này ra bàn với người em kết nghĩa. Anh em chúng tôi đều có chung một quyết định : lúc này tôi đang nghỉ ngơi, nên làm một chuyến du lịch có ý nghĩa. Nói là sửa soạn cho quan trọng, thật ra là chỉ thêm vài cái áo lạnh. Vì thời tiết của Washington lúc này còn lạnh khoảng 35, 40 độ F.

Chúng tôi chọn ngày khởi hành vào tối 28-2 năm 1986, để kịp dự đại hội khai mạc vào buổi tối ngày 29-2-86.

Chuyến hành trình của tôi hơi trục trặc, lý do là chọn chuyến bay rẻ tiền của hãng People Express đi Washington. Khởi hành ở phi trường Los Angeles lúc 8.30 tối ngày 28-2-86 sẽ thay máy bay tại phi

trường New York vào khoảng 4 giờ chiều cùng ngày. Đến phi trường New York ngồi trong phòng chờ đợi, chúng tôi được TV thông báo là phi trường National tạm đóng vì sương mù dày đặc máy bay không đáp được. Chuyển bay của chúng tôi chọn đáp ở phi trường cách nơi họp khoảng 45 phút xe hơi. Tôi không có người đón ở phi trường này, vì giờ đó nhóm bạn tôi đã vào phòng họp. Nhờ xe bus của phi trường đưa về khách sạn Hilton, đang ngần ngại tìm manager office để biết phòng ngủ của mình ở lầu mấy, thì gặp hướng dẫn viên của hotel chỉ lên lầu một gặp Manager office. May thay chưa đến nơi, đã gặp anh bạn đứng sẵn trước office chờ tôi (X.X.T.S)

Anh cho biết về chương trình bốn ngày, của đại hội, đại hội gồm nhiều đoàn thể của đảng cộng hòa. Mỗi đoàn thể họ có phòng họp riêng cũng tại hotel đó. Tối ngày 29-2-1986, Tổng thống Reagan mời dùng cơm, nghĩa cử mời đây có nghĩa là mỗi người, đoàn thể tùy theo phải đóng cho mỗi phần ăn là bao nhiêu, đã có giá trước. Bạn muốn tham dự bữa ai đó thì liên lạc với văn phòng để làm thủ tục ghi tên, bạn sẽ có một thiệp mời của Tổng thống. Mở đầu bữa ăn do Tổng Thống chủ tọa cũng có chào quốc kỳ, quốc kỳ diễn hành bởi một nhóm khoảng mười sinh viên của Republican College rước quốc kỳ, phần âm nhạc cũng do trường này phụ trách. Để giúp vui trước bữa ăn, có ba người thay nhau nói chuyện vui, chọc cười, làm cho hội trường thình thoảng lại có màn cười rộ thật vui, tiếp phần diễn văn của Tổng Thống đọc trước phòng ăn khoảng gần hai ngàn quan khách tham dự gồm : Quốc hội, chánh quyền, các đoàn thể thuộc đảng cộng hòa. Sau bữa ăn, có phần cocktail tùy theo người nào thích uống rượu, nước ngọt v.v...

Thường người ta dùng thời giờ này để trao đổi những vấn đề quốc nội, quốc ngoại, chính trường hoạt động đoàn thể v.v... kín đáo hơn nữa họ hẹn nhau đến những bar hay cafeteria cũng ở trong hotel để đàm đạo riêng tư, hoặc mời về phòng riêng của mình để nói chuyện Đó là vấn đề vận dụng cá nhân, còn vận dụng cho một quốc gia hay tập thể như :

--Nicaragua, Mojambic v.v... họ cần có chuyên viên sắp xếp "Politic fund raising officer" họ lo cho có đủ khuôn mặt, có thể đồng ý hoặc phê chuẩn những dự án xây dựng cho đoàn thể, xứ sở v.v...kể

cả phần diễn văn nếu mình viết không được ăn ý cho mục đích trên, họ cũng có thể làm cho mình luôn. Nói như trên có nghĩa là họ sẽ thuê cho mình một căn phòng để làm diễn đàn có thể chưa được một ngàn dự thỉnh viên, bạn có cần báo chí đến phỏng vấn cho xôm tụ không ? Bạn cần người cố sụy vỗ tay cho bạn, mỗi lần chấm dứt một vấn đề gì , phải không đều có hết. Miễn là bạn phải có tiền để chi cho cuộc vận động đó.

Con mắt của người Mỹ, bạn có tiền, họ sẽ làm cho bạn có tiền thêm lên. Tỷ dụ :

—Bạn chi cho một buổi diễn thuyết hết 30.000 thì họ sẽ mời khách tham dự bữa ăn để bồi hoàn lại số tiền đã chi ra ở trên. Có thể bạn lỗ hay lời một chút không đáng bao nhiêu ? Làm chính trị ở Hoa kỳ sượng thiệt, nếu cuộc vận động đó diễn ra ở Việt Nam thì bạn chỉ có đi luôn chứ làm gì có chuyện hồi số phải không giúp bạn.

Trường hợp Nicaragua cũng nhờ nhân vật mà tôi vừa thưa ở trên tổ chức và đã thành công như vậy đó ! Những nhà yêu nước VN chúng ta có dám bỏ tiền thử thách như vậy chẳng ? Nếu hoài nghi ? !

Xin liên lạc với toà báo để chúng tôi có những tài liệu dẫn chứng để quý vị biết : bằng tape, hình ảnh, tài liệu v v... Kẽ viết bài này đặt nhiều hy vọng vào thiện chí của quý vị hàng ưu tư đến đất nước hãy thử làm một bài toán xem kết quả ra sao ?

Ngày thứ hai, là ngày của Phó TT Bush mời ăn cũng không khác ngày trước của TT Reagan mời là bao nhiêu ? Song sôi nổi hơn nhờ bà Jeane Kirkpatric cựu đại sứ Hoa kỳ tại Liên hiệp Quốc lên tiếng đòi hỏi chính phủ Reagan phải giúp các nước Châu Mỹ La tinh đối đầu với cộng sản, không chỉ đối đầu bằng miệng, mà phải đối đầu bằng vũ khí tối tân. Sau đó bà giới thiệu với cử tọa các đại diện kháng chiến của Nicaragua, Mojambic và Ethiopie lần lượt đứng lên nói chuyện.

Kết quả, Nicaragua được giúp 120 triệu dollars đang còn chờ Hạ viện Hoa kỳ thông qua thì dân Nicaragua sẽ dễ thở một chút. Rất buồn !!! Chúng ta là những người đến Hoa kỳ cả 11 năm nay mà chưa có diễn đàn, tiếng nói của người Việt trước chính phủ, dân cử và đoàn thể Hoa kỳ. Trong khi đó Nicaragua ít hơn chúng ta mà mới đến Hoa kỳ được năm năm mà thôi ! Chúng ta nghĩ sao ? Tôi tin

tướng vào các bậc đàn anh hãy ngưng chia nhiều phe phái, ta hãy tập trung phương tiện cho một hướng đi với mục đích phải thắng được dư luận Hoa kỳ, như Nicaragua đã thắng. Khi quý vị có quyết tâm, chúng tôi xin làm viên gạch lót đường để dẫn quý vị tới đích : The 1986 Conservative Political Action Conferance năm tới 1987.

Còn ngày thứ ba và thứ tư là những lá bài sáng giá của cộng hoà chuẩn bị cho cuộc chạy đua vào toà Bạch ốc năm 1988.

Kỳ sau, nếu không có gì trở ngại chúng tôi sẽ hầu quý ái hữu một kỳ về : Những lá bài sáng giá được chuẩn bị như thế nào ? Chúc quý ái hữu có sức khoẻ để vận dụng cho một tương lai tươi sáng Việt Nam.

NGUYỄN BỘ HÀNH

